

תת"ע (תל אביב) 7564-05-24 - מדינת ישראל נ' עובדיה יוסף כהן

תת"ע (תל-אביב-יפו) 7564-05-24 - מדינת ישראל נ' עובדיה יוסף כהן-תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 7564-05-24

מדינת ישראל

נגד

עובדיה יוסף כהן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה במחוז תל-אביב-יפו (בת-ים)

[18.08.2025]

לפני כבוד השופטת שרית קריספין

ע"י ב"כ עו"ד דהן

ע"י ב"כ עו"ד טל כהן

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום חמור, לפיו, ביום 12.5.24, בשעה 14:57 לערך, נהג ברכב ברחוב ז'בוטינסקי בבני ברק, על אף היותו פסול מנהיגה, כמפורט בכתב האישום.

נוכח עמדתה העונשית של המאשימה, מונה לנאשם סנגור ציבורי וביום 21.7.24, הודה הנאשם במיוחס לו והורשע. הסנגור ביקש כי, בטרם הטיעונים לעונש, יופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

לאחר ששמעתי את תגובת המאשימה ומהטעמים המפורטים בפרוטוקול, לא נעתרתי תחילה לבקשה, אך לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים לעונש ושקלתי מחדש את החלטתי, נעתרתי לבקשה וביום 28.5.25, ניתן תסקיר בעניינו של הנאשם.

בתסקיר שבנדון, בתמצית ומבלי לפגוע בצנעת הפרט, תיארה קצינת המבחן את נסיבותיו האישיות, הכלכליות והמשפחתיות של הנאשם, וקבעה כי קיימים גורמי סיכון רבים וקושי לשתף פעולה עם שירות המבחן ולכן, לא באה בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

במקביל, הופנה הנאשם אל הממונה על עבודות השירות ונמצא כשיר לריצוי עונש מאסר בעבודות שירות. ביום 4.6.25, סיימו הצדדים את טיעוניהם לעונש, כמפורט בפרוטוקול.

בתמצית, התייחס ב"כ המאשימה לחומרת העבירה של נהיגה בזמן פסילה, למדיניות הענישה הנהוגה ולפסיקה רלוונטית וביקש כי בית המשפט יגזור על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, יפעיל מאסרים מותנים במצטבר, פסילה בפועל שלא תפחת מ-30 חודשים וכן, מאסר מותנה, פסילה מותנית וקנס כספי.

בתמצית, ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט יתחשב בנאשם, בהודייתו, בנסיבותיו האישיות ובגילו הצעיר יחסית, כמו גם בעובדה שלא ריצה בעבר עונש מאסר ויגזור עליו מאסר בעבודות שירות, לתקופה של 3 חודשים, תוך הפעלת עונשי המאסר המותנה בחופף. באשר לתקופת הפסילה, ביקש כי התקופה תהיה בהתאם למתחם הענישה בעבירה ראשונה מסוגה.

לאחר קבלת התסקיר, הוסיף הסנגור כי ניתן ללמוד על רצונו של הנאשם בחיים נורמטיביים וכי לא הסכים לקחת חלק בהליך טיפולי במסגרת קבוצה, בשל אופיו הסגור.

הנאשם עצמו העיד כי הוא עובד ברשת קמעונאית וכי הזיז את הרכב מרחק קצר בלבד.

לאור פרק הזמן שחלף מחוות דעתו של הממונה, נשלח הנאשם למתן חוות דעת עדכנית בעניינו ואף כי הנאשם לא התייצב בפעם הראשונה שזומן, הרי שלפנים משורת הדין, ניתנה לו דחייה נוספת לשם כך ובסופו של יום, נמצא

הנאשם כשיר לריצוי מאסר בעבודות שירות.

דין והכרעה

הנאשם נותן את הדין על עבירות מהחמורות שבפקודת התעבורה ומתחם הענישה ההולם ייקבע על-פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין ולפיו יש מקום ליתן משקל לערך או הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט.

באשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, קיימת הלכה ברורה ועקבית, לפיה יש להחמיר בעונשם של הנוהגים בניגוד להוראת בתי המשפט ורשויות החוק.

ברע"פ 6115/06, מ"י נ' אבו לבן, קבע כבוד הש' לוי:

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב... הנזק שמאסר עלול להמיט על נאשם שהורשע בנהיגה בזמן פסילה, וברגיל מנהל אורח חיים נורמטיבי - הוא אמנם שיקול רלוונטי וחשוב לעניין העונש. אולם, זהו אינו השיקול המרכזי וודאי שאינו היחיד. שיקולים נוספים הבאים בחשבון הם הרצון להתמודד עם התופעה של נהיגה בזמן פסילה, שעל חומרתה הרבה כבר עמדתי, והצורך לשגר מסר ענשי חד וברור כדי להרתיע את ציבור הנהגים".

ברע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מ", אמר כבוד הש' רובינשטיין :

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת".

ברע"פ 1891/14 ברון נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"נהיגה ברכב בזמן פסילת רישיון מבטאת זלזול בשלטון החוק, ועשויה לסכן הן את הנהג והן את הסובבים אותו".

ברע"פ 762/13, אמסלם נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' שהם:

"לא אחת בעבר, אישר בית משפט זה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות על מורשעים בעבירה

שעניינה נהיגה תחת פסילה, בעיקר כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי ותעבורתי מכביד.."

ברע"פ 3292/13 יוסף נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' פוגלמן:

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה, לעניין שיקולי הענישה, בציינו כי "בביצוע

מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל

כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר

תלוי ברצונו הטוב" (רע"פ 6115/06 מדינת ישראל נ' אבו לבן (8.5.2007)).

ברע"פ 8013/13, מסעוד נגד מדינת ישראל, אמר כבוד הש' סולברג, בהקשר לעבירה של נהיגה בזמן פסילה:

"באשר לעונש שהוטל על המבקש: בבית משפט השלום לתעבורה נקבע מתחם ענישה בין 7 חודשי מאסר בפועל לבין

20 חודשים. למעלה מן הצורך, ועל פני הדברים נראה כי מדובר במתחם הולם".

ברע"פ 6789/22 הראל ירום נגד מדינת ישראל, חזר כבוד הש' כבוב על ההלכות לעיל.

ברע"פ 155/23 ברנס נגד מדינת ישראל, קבע כבוד הש' אלרון:

"לא אחת שבתי ועמדתי על חומרתן של עבירות התעבורה, אשר מסכנות את העברין ואת יתר משתמשי הדרכים. בהתאם, ישנו צורך של ממש בענישה הולמת ומרתיעה אשר תבטא את חשיבות ההגנה על שלום משתמשי הדרכים ותסייע במיגור עבירות התעבורה (רע"פ 7013/22 סיד נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (27.10.2022)). ביתר שאת, עבירת הנהיגה בזמן פסילה מבטאת זלזול עמוק של העברין כלפי החלטות בית המשפט, רשויות החוק וגורמי האכיפה, ואף מהווה סכנה למשתמשי הדרכים (רע"פ 861/22 בניאמינסון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 ... איני מקל ראש בעונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, בייחוד בנסיבותיו האישיות של המבקש. עם זאת, משהמבקש המרה שוב ושוב את החלטות בתי המשפט אשר פסלו את רישיון הנהיגה שלו, נוכח הסיכון המוחשי למשתמשי הדרכים במעשיו ובשל העובדה כי העונשים שנגזרו עליו לא הרתיעו אותו - עונש כבד ומשמעותי של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח הוא העונש הראוי עבור המבקש ולו מאחר שהרחקתו מהציבור נדרשת כדי להגן על שלום הציבור בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977".

לאור האמור לעיל ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו - סיכון חיי אדם ושלטון החוק והפגיעה הקשה בהם, הרי שמדיניות הענישה הנוהגת בתחום כפי שנקבעה על ידי בית המשפט העליון בפסקי הדין הנ"ל וכן ברע"פ 2221/11 הראל נ' מ"י, רע"פ 2073/12 עיסא נ' מ"י, 4238/08 גרייב נ' מ"י ועוד, הנה פסילה בפועל לתקופה שבין 6 חודשים ועד 24 שנים, בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל לתקופה שלא תעלה על 24 חודשים ורכיבי ענישה נוספים. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

נהיגה ברכב דורשת תמיד תכנון וכוונה ואינה נעשית בחוסר מודעות ובמקרה שבפני, הייתה לנאשם מלוא האחריות לביצוע העבירה, מה גם שהיה מודע לקיומם של שני עונשי מאסר מותנים, התלויים ועומדים כנגדו וגם עובדה זו, לא מנעה ממנו לנהוג.

לנאשם הייתה יכולת מלאה להבין את השלכות המעשה, לצד יכולת מלאה להימנע ממנו. לפיכך, אני קובעת כי מתחם הענישה ההולם בעניינו של הנאשם שבפני, הנו פסילה בפועל לתקופה שבין 8 חודשים ועד 24 שנים, מאסר בפועל, בין אם בעבודות שירות ובין אם מאחורי סורג ובריח לתקופה שלא תעלה על 12 חודשים ורכיבי ענישה נוספים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

הנאשם נוהג משנת 2015 ברכב ולחובתו 6 הרשעות קודמות, מהן שתיים בגין נהיגה שתחת השפעת משקאות משכרים, האחת ממרץ 2021 - הרשעה מ-12/22 והשנייה מיוני 2021 - הרשעה מ-3/23, בגינה ריצה הנאשם עונש מאסר בעבודות שירות.

כמו כן, לחובתו הרשעות בגין נהיגה ללא מלווה, סיכון הולכי רגל במעבר חצייה ועוד. לחובת הנאשם שני עונשי מאסר מותנה, שהנם ברי הפעלה בתיק שבפני :

- 3 חודשי מאסר מתיק שמספרו 6908-08-21, גזר דין מיום 6.12.22.
3 חודשי מאסר מתיק שמספרו 233-07-21, גזר דין מיום 9.3.23.
נסיבות חייו של הנאשם פורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן, כפי שציינתי לעיל ויש להצר על כך שהנאשם לא ניצל את ההזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט ושירות המבחן. מנגד, יש ליתן את הדעת לגילו הצעיר יחסית של הנאשם ולעובדה כי לא ריצה עונשי מאסר בפועל וכי הוא נעדר עבר פלילי.
לאור כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
1. אני דנה את הנאשם ל-9 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה.
בחופף לתקופת מאסר זו, אני מורה על הפעלת עונשי המאסר המותנה:
3 חודשי מאסר מתיק שמספרו 6908-08-21, גזר דין מיום 6.12.22.
3 חודשי מאסר מתיק שמספרו 233-07-21, גזר דין מיום 9.3.23
למען הסר ספק, סה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר.
הנאשם יתייבב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 14.9.25.
2. פסילה בפועל לתקופה של 14 חודשים וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת אותה מרצה הנאשם.
רישיון נהיגה או מסמך חלופי יופקדו לאלתר.
3. אני דנה את הנאשם ל-12 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים. המאסר יחול על עבירות של נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף מעל לשלוש שנים.
4. קנס כספי על סך 1500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 15.10.25 וזאת בחלוף 72 שעות לפחות ממועד מתן החלטתי ועל פי אחת האפשרויות להלן: 1. בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה: 2. www.eca.gov.il. מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון ***-
*****. 3. במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).
5. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים.
המזכירות תשלח עותק מגזר הדין אל הממונה על עבודות השירות ואל שירות המבחן.
הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.
ניתן היום, כ"ד אב תשפ"ה, 18 אוגוסט 2025, במעמד הנוכחים.